

– А, не, не може! – викнал големият – Аз няма да храня все сиромаси и голтаци като тебе!

И го изгонил, тръшнал му вратата под носа. Тръгнал си дядото, обърнал се и казал:

– Какъвто беше, нека същия да станеш, двойно по-беден!

Изведнъж изчезнала къщата, домът му се разпилял, изоставила го жена му и най-накрая големият брат станал още по-голям сиромас, отколкото бил навремето. Тръгнал по пътищата да окайва съдбата си.

Вървял дядо Господ, вървял и стигнал до къщата на по-малкия брат. Почукал той на вратата, отворила му жената, влязъл, нагостили го с последния хляб, дали му вода. Той се огледал и казал:

– Абе синко, тука с трън да се завъртя нищо няма да мога да хвана. Защо живееш толкова сиромашки и бедняшки?

– Бедно живея, дядо – отговорил по-малкият брат, – но аз да съм благодарен на Бога и за това! Защото имам толкова добра съпруга, с която се разбирам, имам и детенце. Това са най-скъпите за мен неща на този свят. Няма нужда от богатство, когато можем да живеем щастливо дори и като сме бедни!

Старецът се усмихнал и попитал:

– Синко, мога ли да остана тук да пренощувам?

– Може, дядо, може!

Легнал си дядото, бедните роми му дали своята собствена постелка, а те останали да спят на земята. По едно време дядо Господ решил да изпита вярата и добротата на момъка.

– Синко, много, много ми е студено! – рекъл той – Ще запалиш ли колибата за да се стопля?

Чудил се младият ром, но не искал да остави стареца на студа, затова му казал:

– Ще я запаля, дядо! Ние все някак ще си построим друга!

Взел той, запалил собствената си къща за да се стопли стареца. На другата сутрин дядото си тръгнал, като ги благословил:

– Бъдете живи и здрави и все така щастливи! И нека каквато нужда имате, Господ да я благослови и удовлетвори!

Изгубил се старецът в далечината. Почнала да плаче жената, защото нямали дом. Но мъжът казал:

– Няма нищо! Важното е, че устояхме и че бяхме добри към този мил старец. Дайте сега, ще изровим пепелта и ще си направим нова къща.

И когато добрият ром взел да маха останките от пепелта, от изгорялата колиба, какво да види – отдолу имало една плоча. Учудил